

[Ellsabeth Arnold]

dres på de præmisser, der skal lægges til grund for, om en person skal have asyl eller ej. Det, der skal ændres på, er hastigheden, hvormed man når frem til det resultat, som man i øvrigt også når frem til i dag. Man skal altså lave det samme, men på kortere tid. Derfor synes jeg, at »effektivisering« måske ville have været det helt rigtige ord at bruge hele vejen igennem. Men jeg vil ikke klandre ministeren for at bruge ordet opstramning, for det er i høj grad pressen, der har brugt det ord, og det er selvfølgelig blevet grebet med kyskhånd af oppositionen, og det beklager jeg.

Ebba Strange (SF):

Der var et par ting i forbindelse med mit første indlæg, som jeg ikke nåede at sige. Derfor vil jeg gøre det nu, for så ved jeg, at det er gjort:

Jeg synes, det er godt, at vi får lidt mere retssikkerhed omkring de frihedsberøvede asylansøgere. Og det mest naturlige at gøre er selvfølgelig det, ministeren har gjort, nemlig at tage udgangspunkt i den almindeligt gældende retsplejelov og sige, at der stort set skal gælde de samme regler for fængslede asylansøgere som for fængslede i Danmark i almindelighed.

Men jeg ville have sagt, at jeg ville ønske, at ministeren i forbindelse med effektiviseringen af asylsagsbehandlingen og alt det andet, vi nu er i gang med, ville undersøge, om man fængsler for meget – og jeg fornemmer også, at der står, at det kan puttes ind – altså om man kunne anvende de muligheder, der ligger i udlændingeloven for, at den pågældende i stedet for at blive fængslet kan stille sikkerhed, evt. møde hos politiet på aftalte tidspunkter osv. Nej, jeg må hellere bruge ordet frihedsberøvelse, for nu putter vi jo ikke asylansøgerne i fængsel, men anbringer dem i Sandholmløjren. Så siger jeg »frihedsberøvelse« i stedet for fængsling. Men jeg vil alligevel bede ministeren om at tage det med i det videre arbejde.

Og så vil jeg sige, at SF naturligvis på dette punkt er modstander af isolation, uanset om det er asylansøgere eller varetægtsfanger, der bliver isoleret – ligesom vi er det i forbindelse med den generelle retsplejelov. Jeg er derfor glad for at kunne se af den dommerundersøgelse, der er foretaget af vilkårene for fængslede asylansøgere, at det helt almindelige er, at de ikke isoleres. Det synes jeg er godt.

Jeg har også været lidt optaget af problemet med advokatbeskikkelsen og egentlig tænkt, at hvis der virkelig er tale om, at man vælger en advokat, som ikke har tid, og som hele tiden skal have udsat retsmødet, så kan det være rimeligt nok at bede den pågældende asylansøger om at finde en anden på listen, som kan tale hans sag. Imidlertid viser det sig jo, når man læser bemærkningerne, at det er et meget lille problem, og det er jeg glad for at det er, for det er en grundlæggende retspolitisk holdning hos mig, at man fortrinsvis skal have den advokat, man selv ønsker. Jeg tror, det er et problem, der er blevet pustet op, for det fremgår altså af ministerens udmærkede og grundige bemærkninger, at det er et meget lille problem i hverdagens arbejde.

Endelig til den seneste disput mellem ministeren og mig:

Jeg er da glad for, at politiet skal have at vide, at en udrejsefrist er en udrejsefrist, og at den skal overholdes, og at politiet skal gøre sit arbejde. Omtrent sådan sagde ministeren, og det er jeg selvfølgelig helt tilfreds med, og jeg er helt tilfreds med, at udrejsefristerne kan overholdes. Men så kommer der et men, og det kan vi så bore lidt videre i i Retsudvalget: Der kan jo opstå de situationer, hvor politiet ikke er i stand til at skaffe de nødvendige papirer, som skal sikre, at den afviste kan rejse ind i sit land værdigt og sikkert, uden risiko for at blive udsat for ubehag ved indrejsen. Og det er jo ikke altid så let, når man tænker på, hvilke lande vi bl.a. udviser folk til.

Til sidst vil jeg sige, at jeg vil bore lidt videre i, om det med det store navn og det lille navn kun er et spørgsmål om rækkefølgen af stk. 1 og stk. 2 i den nye § 53, men det kan vi vende tilbage til.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg tager såmænd også kun en kort bemærkning for ikke senere at blive fanget i ikke at have sagt noget.

Jeg er som sagt for forslaget; det skal fru Pia Kjærsgaard ikke være i tvivl om. Men jeg vil godt sige, at vi er lidt skeptiske over for listen med de sikre lande. Jeg siger det nu, fordi ministeren i sit svar gentog, at de sikre lande er de lande, hvor man anser, at der ikke er nogen problemer, og jeg altså mener, at der er minori-